

กระตังบาย

ชื่ออื่น	กะดังใบ เจื่อ เจื่องแข็งม้า กะดังใบ ทองด้อม (เหนือ) ผักเกี้ยงข้าวไหม้ (แพร่) บังบาย (กระบี่) บังบายต้น (ตรัง)	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นพุ่มขนาดเล็ก ย่อม สูงประมาณ 5 ฟุต ต้นที่มีอายุมากๆ สูงถึง 2-3 เมตร
	ใบ	ใบประกอบ ใบย่อย รูปไข่ปลายแหลม 3-5 ใบ คล้ายใบกระท่อม ขอบใบจักกร มี สีเขียว จัดเหลือบขาวมัน ตามต้นและกิ่ง มี ครีบ โคยรอบคล้ายฟันเฟือง
	ดอก	เป็นช่อแบน คล้ายดอกเถาวัล แต่โตกว่า ดอกตูมมีสีเขียว ออกดอกบริเวณยอด เมื่อบานสีขาว
	ผล	ลูกอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จัดจะมีสีดำ
การขยายพันธุ์	แยกหน่อและเมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	-	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	เกิดตามป่าดงดิบ และป่าโปร่งทั่วไป	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ยอดอ่อน รสฝาดมัน รับประทานเป็น ผักสด เป็นผักจิ้ม
	ทางยา	<u>ราก</u> รสเย็นเมาเบื่อ แก้ไข้ ขับเหงื่อ แก้ปวดเมื่อยตามร่างกาย แก้คลื่น คลื่น ตัว คับร้อน
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ตลอดปี	